

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca : S.S.O. Joanna Jakubowska – Wiraszka

Protokolant : Agata Konieczna

w obecności Arkadiusza Dudy Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kłodzku

po rozpoznaniu w dniach 8 sierpnia i 19 września 2014 roku oraz 20 stycznia 2015 roku

sprawy M. P.

syna W. i R. z domu J.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 23 października 2013r do 14 listopada 2013r., działając z góry powziętym zamiarem, w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, w (...)i (...)woj. (...), nakłaniał kobietę ciężarną - M. K. do przerywania ciąży z naruszeniem przepisów ustawy poprzez zażycie tabletek (...) oraz poddanie się zabiegowi usunięcia ciąży, a nadto udzielił wymienionej pomocy w przerywaniu ciąży z naruszeniem przepisów ustawy poprzez zakupienie i dostarczenie M. K. tabletek (...) oraz poprzez zawieszenie jej na S. w celu przeprowadzenia zabiegu usunięcia ciąży i dokonanie zapłaty za przeprowadzenie tego zabiegu,

to jest o czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

----- / / -----

I. oskarżonego ***M. P.*** uznaje za winnego tego, że w okresie od 23 października 2013r. do 14 listopada 2013r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w (...)i (...)woj. (...), wiedząc, że M. K. jest w ciąży i działając w zamiarze aby wymieniona dokonała przerywania ciąży z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 7 stycznia 1993r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78 ze zm.) nakłaniał w/w osobę do przerywania ciąży poprzez zażycie leku mającego na celu wywołanie poronienia i w tym zakresie udzielił wymienionej pomocy poprzez podanie swoich danych osobowych celem uzyskania recepty na zakup leku (...), a następnie nakłaniał w/w osobę do poddania się zabiegowi usunięcia ciąży w nieustalonym miejscu w S. i kwalifikuje zarzucany mu czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 152 § 2 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 47 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego M. P. nawiązkę na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 2 000 (dwóch tysięcy) zł;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, tj. w kwocie 8.659,44 złotych, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę sądową w wysokości 180 złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. P. pozostaje w związku małżeńskim z M. P. (1), z którą posiada małoletniego 10-letniego syna. W 2013r. razem mieszkali w (...) przy ul. (...). M. P. (1) jest agentem sklepu (...). M. P. pomagał jej w prowadzeniu działalności gospodarczej.

Oskarżony od stycznia 2011r. do listopada 2013r. pozostawał w nieformalnym związku z M. K., która w tym czasie mieszkała w (...) na Osiedlu (...).

W 2013r. M. K. posługiwała się numerem telefonu: (...), natomiast M. P.: (...).

W wyniku wspólnego pożycia z M. P. we wrześniu 2013r. M. K. zaszła w ciążę. Kiedy poinformowała oskarżonego o tym zdarzeniu M. P. zdecydował, że musi się nad tym zastanowić. W październiku 2013r. M. P. zawiadomił M. K., że nie jest gotowy na kolejne dziecko.

W dniu 16 października 2013r. M. K., która wówczas znajdowała się w 7 tygodniu ciąży dostała silnego krwotoku połączonego z bólami brzucha i w związku z tym zgłosiła się do szpitala w Z.. W szpitalu przebywała do dnia 18 października 2013r.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. – karta 169-170, 19-20, 35-36, 38, 71-72 akt;
- karta informacyjna leczenia szpitalnego Szpitala (...) - karta 21-22 akt;
- treść wiadomości sms – karta 39-60 akt;
- protokół zatrzymania rzeczy telefonu komórkowego M. K. – karta 73-75 akt;
- protokół odczytania wiadomości tekstowych z telefonu komórkowego – karta 76-77 akt;
- zeznania świadka G. K. – karta 147, 63 akt;
- zeznania świadka T. Ł. – karta 147-148, 10-11 akt;
- opinia oraz sprawozdanie z przeprowadzonych badań zapisów dźwiękowych sporządzona przez biegłego sądowego dr inż S. B. – karta 193 akt;

W dzień urodzin M. K. tj. w dniu 23 października 2013r. M. P. przesłał jej wiadomość sms z pytaniem jak się czuje oraz czy jest w ciąży. Kolejnymi sms zawiadomił ją, że może jeszcze usunąć dziecko, gdyż jest jeszcze czas. Następnie doszło do spotkania M. P. z M. K., w wyniku którego strony pogodziły się a oskarżony od 31 października 2013r. zaczął przebywać w miejscu zamieszkania M. K.. W tym czasie M. P. nadal nakłaniał M. K. do przerwania ciąży. Poinformował ją, że w internecie znalazł informację, że najtańszym sposobem przerwania ciąży jest spożycie określonych tabletek, w wyniku czego dochodzi do poronienia. M. P. w trakcie rozmów z M. K. wielokrotnie podkreślał, że stracił pracę w S.w (...), ma ciężką sytuację materialną, posiada inne poza małżeńskie dziecko, na które płaci alimenty ponadto sam nie jest obecnie gotowy na dziecko.

M. K. pod wpływem rozmów z M. P. zdecydowała się na usunięcie ciąży w proponowany przez oskarżonego sposób. Wspólnie ustalili, że M. K. w (...), gdzie w tym czasie pracowała jako sekretarka szpitalnego oddziału ratunkowego, uzyska receptę na dane oskarżonego.

W dniu 4 listopada 2013r. M. K. przebywając na dyżurze zwróciła się do lekarza M. K. (1) o wypisanie recepty na dane oskarżonego, który miał cierpieć na bóle kolana. Gdy lekarz wyraził zgodę o godz. 19:49 M. P. wysłał M. K. wiadomość sms w której napisał swoje dane osobowe potrzebne do rejestracji i wypisania recepty: „(...)i pesel (...)”.

Na podstawie danych osobowych oskarżonego wystawiona została przez, lekarza M. K. (1), recepta na lek o nazwie (...) który został w dniu 5 listopada 2013r. wykupiony przez oskarżonego.

M. K. przez kilka dni odwlekała spożycie wykupionych leków. M. P. z tego powodu się denerwował i pomiędzy stronami na tym tle dochodziło do szeregu kłótni. W końcu zdecydowała się zażyć leki w dniu 10 listopada 2013r. Wieczorem zażyła 4 tabletki pod język i czekała aż się rozpuszczą. Już po pierwszej dawce leku M. K. dostała silnego krwawienia i zaczęła wymiotować. Kiedy zwróciła się do oskarżonego, że to już wystarczy bo coś się z nią dzieje, M. P. kazał jej zażyć kolejną dawkę 4 tabletek po 3 godzinach. Tłumaczył M. K., że z informacji które uzyskał na forach internetowych wynika, że należy wziąć 4 dawki po 4 tabletki, w odstępie 3 godzin i jedna dawka nic nie zdziała. M. K., która bardzo się źle czuła 3 dawkę wypluła i odmówiła wzięcia następnych, czym naraziła się na pretensje ze strony oskarżonego.

Po zażyciu leków M. K. wymiotowała, miała silne bóle brzucha oraz krwawiła.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. – karta 169-170, 19-20, 35-36, 38, 71-72 akt;
- informacja dla lekarza kierującego – karta 90 akt;
- zeznania świadka G. K. – karta 147, 63 akt;
- zeznania świadka T. Ł. – karta 147-148, 10-11 akt;
- zeznania świadka M. Ł. – karta 148-149, 25-26 akt;
- zeznania świadka K. G. – karta 148-149, 27 akt;
- protokół zatrzymania rzeczy telefonu komórkowego M. K. – karta 73-75 akt;
- protokół odczytania wiadomości tekstowych z telefonu komórkowego – karta 76-77 akt;
- opinia oraz sprawozdanie z przeprowadzonych badań zapisów dźwiękowych sporządzona przez biegłego sądowego dr inż S. B. – karta 193 akt;

W dniu 12 listopada 2013r., po dwóch dniach, kiedy nadal odczuwała silne dolegliwości bólowe oraz krwawienie związane z zażyciem leków, na jej prośbę M. P. zawiózł M. K. do szpitala w (...). W szpitalu poinformowano ją, iż dziecko żyje a w jamie macicy ma małego krwiaka w związku z czym zalecono pobyt w szpitalu i oszczędzający tryb życia.

Gdy M. K. przebywała w szpitalu M. P. poinformował ją, że znalazł klinikę w S., która przeprowadzi zabieg usunięcia ciąży. M. P. przekonał ją, że z uwagi na jej stan zdrowia dziecko może być chore i lepiej je usunąć dlatego w dniu 13 listopada 2013r. M. K. wypisała się na własne żądanie z pobytu w szpitalu.

Dowód:

- zeznania świadka M. K. – karta 169-170, 19-20, 35-36, 38, 71-72 akt;

- protokół zatrzymania rzeczy telefonu komórkowego M. K.– karta 73-75 akt;
- protokół odczytania wiadomości tekstowych z telefonu komórkowego – karta 76-77 akt;
- karta informacyjna leczenia szpitalnego Szpitala (...)w (...) - karta 23 akt;
- opinia oraz sprawozdanie z przeprowadzonych badań zapisów dźwiękowych sporządzona przez biegłego sądowego dr inż S. B. – karta 193 akt.

Po opuszczeniu szpitala bardzo wcześnie rano w dniu 14 listopada 2013r. M. K.razem z M. P.jej samochodem marki (...)udali się do S.. Oskarżony prowadził samochód. W klinice w S. byli po godz. 10:00.

Po spełnieniu wszelkich formalności i zapłaceniu przez M. P.odpowiedniej kwoty M. K.udala się na zabieg usunięcia ciąży. Ciąża została osunięta. Po wykonanym zabiegu oskarżony z M. K.udali się w podróż powrotną do jej miejsca zamieszkania.

Po zabiegu w dniu 15 listopada 2013r. rano M. K.wyszła do pracy. Kiedy wróciła do domu nie zastała już M. P. i zorientowała się, że ten się wyprowadził.

Dowód:

- zeznania świadka M. K.– karta 169-170, 19-20, 35-36, 38, 71-72 akt;
- protokół zatrzymania rzeczy telefonu komórkowego M. K.– karta 73-75 akt;
- protokół odczytania wiadomości tekstowych z telefonu komórkowego – karta 76-77 akt;
- wykaz połączeń i logowań numeru (...) (M. P.) – karta 92, 94, 95, 110-127 akt;
- wykaz połączeń i logowań numeru (...) (M. K.) – karta 100-107 akt;
- opinia oraz sprawozdanie z przeprowadzonych badań zapisów dźwiękowych sporządzona przez biegłego sądowego dr inż S. B. – karta 193 akt.

W listopadzie 2013r. M. K.spotkała się z T. Ł., który często przywoził M. P.do jej domu na krótkie spotkania. T. Ł.był pracownikiem sklepu, który prowadziła M. P. (1). W czasie spotkania M. K.poinformowała T. Ł.o swojej sytuacji, iż oskarżony nakłonił ją do przerwania ciąży, jednocześnie poprosiła go o kontakt z jego matką, której miała do przekazania wiadomość.

Na spotkaniu z matką T. Ł.– M. Ł., M. K.poinformowała ją, że M. P.bardzo ją skrzywdził a także, że razem z żoną zamierzają zawiadomić firmę (...)w której pracuje o jakiś nieprawidłowościach.

Dowód:

- zeznania świadka M. K.– karta 169-170, 19-20, 35-36, 38, 71-72 akt;
- zeznania świadka T. Ł. – karta 147-148, 10-11 akt;
- zeznania świadka M. Ł. – karta 148-149, 25-26 akt;
- zeznania świadka K. G. – karta 148-149, 27 akt;
- opinia oraz sprawozdanie z przeprowadzonych badań zapisów dźwiękowych sporządzona przez biegłego sądowego dr inż S. B. – karta 193 akt.

M. P. ma 38 lat, jest żonaty, w toku postępowania przygotowawczego podał, że posiada tylko jedno dziecko w wieku 10 lat. Z wykształcenia jest technikiem budownictwa ogólnego, w 2013r. pomagał żonie w prowadzeniu działalności gospodarczej. Nie był karany sądowo.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – karta 86-87 akt;

- dane o karalności – karta 98, 180 akt.

Oskarżony M. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że znał M. K. jako sąsiadkę. Przyznał, że utrzymywał z nią kontakty seksualne. Oskarżony wyjaśnił, że wiedział, że zaszła ona w ciążę i tą ciążę usunęła. M. P. zaprzeczył aby nakłaniał M. K. do usunięcia ciąży, jak i również do tego by razem z nią na S. w tym celu pojechał (wyjaśnienia oskarżonego M. P. – karta 87-88 akt).

W toku postępowania sądowego M. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzeczył by kiedykolwiek mieszkał z M. K.. Wyjaśnił, że dysponowała ona jego telefonem gdyż jej często się psuł. Zaprzeczył również by pisał sms których treść znajduje się w aktach sprawy. W ocenie oskarżonego cała sprawa jest zemstą z jej strony i to M. K. spowodowała, że jego małżeństwo się rozpadło (wyjaśnienia oskarżonego M. P. – karta 145-146 akt).

Dokonując oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony M. P. dopuścił się zarzucanego mu czynu. Ustalenia takie Sąd oparł przede wszystkim na zeznaniach M. K. a także na dowodach w postaci zgromadzonych wykazów przeprowadzonych połączeń telefonicznych i historii logowań telefonów należących do oskarżonego i M. K. a także na sporządzonych zapisach rozmów przedłożonych przez M. K. i T. Ł..

Dokonując oceny zeznań M. K. Sąd miał na uwadze, że pozostaje bądź pozostawała ona w konflikcie z oskarżonym M. P., jednakże uznał, że okoliczność powyższa nie wyklucza jej jako wiarygodnego źródła dowodu. M. K. rozmawiając z innymi osobami szczerze twierdziła, że chce zemścić się na oskarżonym za to co jej zrobił i w jaki sposób z nią postąpił. Tak więc nie ukrywała motywu swojego postępowania.

Uwzględniając jednak powyższy fakt, Sąd opierając się na zeznaniach M. K., podszedł do nich z dużą ostrożnością, zwracając szczególną uwagę na prezentowane przez nią nastawienie do oskarżonego, czy też nadmierne obciążanie go swoimi twierdzeniami. Analizując powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że pokrzywdzona zeznawała rzeczowo nie wykazując tendencji do nadmiernego obciążania oskarżonego swoimi twierdzeniami. M. K. prezentowała, co prawda tendencje do eksponowania własnej krzywdy jednakże, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę charakter naruszonych dóbr, okoliczności zdarzenia i zachowanie oskarżonego trudno się dziwić takiej reakcji tego świadka. Sąd przyjął, że jej zeznania obiektywnie odzwierciedlają przebieg zdarzeń.

Dając jednak wiarę zeznaniom M. K., z uwagi na jej nastawienie do oskarżonego, Sąd bardzo szczegółowo skonfrontował treść jej wypowiedzi z dowodami o charakterze nie osobowym przede wszystkim z wykazami przeprowadzonych połączeń telefonicznych jak również historii logowań. Powyższe dokumenty wskazują na wiarygodność zeznań M. K..

Przechodząc do szczegółowych rozważań w tym zakresie wskazać przy tym należy, że zarówno M. P. jak i jego żona A. P. nie podali jakim numerem posługiwał się oskarżony w 2013r. zasłaniając w tym przypadku niepamięcią. Sąd uznał, że numer telefonu podany przez M. K.: (...) rzeczywiście należy do M. P.. Na takie ustalenia Sądu wpłynął fakt, iż M. K. przebywając dwukrotnie w szpitalu jako osobę, której mogą być udzielane informacje o jej stanie zdrowia podała M. P. oraz przypisała mu ten numer telefonu. Ponadto z tego numeru telefonu wykonywane były liczne połączenia zarówno do M. K. jak i połączenie do A. P..

Szczegółowa analiza logowań numerów telefonów należących do świadka i oskarżonego dokonana przez Sąd potwierdziła wersję przedstawioną przez M. K.. Telefon M. K. w dniu 12 listopada 2013r. logował się w (...)(w

miejscu jej zamieszkania), następnie w (...) (pobyt w szpitalu). Następnie w dniu 14 listopada 2013r. w S., gdzie został przeprowadzony zabieg przerwania ciąży. Tak więc miejsce logowania jej telefonu zgodne jest z jej zeznaniami. Również w przypadku oskarżonego miejsca logowania numeru telefonu należącego do M. P. potwierdzają bardzo szczegółowe zeznania M. K. a zaprzeczają wyjaśnieniom oskarżonego. Nie ulega wątpliwości, że M. P. przebywał u M. K. od 31 października 2013r. Również historia logowań potwierdza zeznania świadka, że w dniu 13 listopada 2013r. oskarżony zabrał ją ze szpitala w (...) a następnie rano w dniu 14 listopada 2013r. udali się razem do S.. Historia logowań wskazuje również, że nie przebywając razem, w tym samym miejscu M. K. i M. P. wielokrotnie wymieniali się wiadomościami, połączeniami telefonicznymi.

Powyższa analiza wyklucza również twierdzenia oskarżonego, że M. K. dysponowała jego telefonem komórkowym gdy jej się zepsuł własny i wówczas mogła „wysłać do siebie sms”. Podkreślić należy, że w czasie kiedy M. P. kontaktował się z M. K. za pośrednictwem połączeń telefonicznych w postaci sms czy rozmów, kontaktował się również z innymi osobami. Przy czym tych połączeń wykonanych do innych osób jest wiele. Oznacza to, że M. K. korzystając z telefonu oskarżonego oprócz kontaktowania się z sobą, co sugeruje oskarżony, musiałaby kontaktować się z innymi znajomymi oskarżonego co w świetle zasad doświadczenia życiowego jest nieprawdopodobne. Ponadto wiele wiadomości do M. K. wysyłanych było przez oskarżonego gdy strony nie przebywały w tym samym miejscu. Podkreślić przy tym należy, że matka świadka G. K. zaprzeczyła by jej córce psuł się telefon.

Sąd dokonał również analizy treści sms które przedstawiła M. K. a które otrzymała od oskarżonego. Nie ulega wątpliwości, że widniejąca pod wiadomościami data odpowiada wykazom przeprowadzonych połączeń pomiędzy M. K. a oskarżonym, co w ocenie Sądu potwierdza iż takiej treści sms-y M. P. wysłał M. K..

W dniu 23 października 2013r. M. P. wysłał M. K. szereg wiadomości sms, które łącznie układają się w pewną całość, Sąd zachował pisownie oryginalną: „Acha czyli sprawę mam jasna i klarowna jesteś w ciąży. A skąd mam brać kurwa ta kasę ja maszyny do produkowania nie mam. Tak ale nie jestem gotowy na dziecko rozumiesz. Tak ponieważ tamta dziwka mnie wykończyła finansowo. Alimentami jebanymi. A tu teraz kolejne boże wykończ się. Można jeszcze usunąć jeszcze jest czas. Życie sobie zmarnujesz dziewczyno zrozum. Boże nie dam rady kurwa Mac trzeba M. cos zrobić rozumiesz sama chcesz być...? Życie sobie już całkiem spierdolisz dziewczyno zrozum. Nie dość że ja zawałem to jeszcze ta sytuacja. W poniedziałek mam wolne możemy to załatwić”.

Treści podanych powyżej wiadomości tekstowych potwierdzają zeznania świadka M. K., w których podaje jakich argumentów używał oskarżony, aby nakłonić ją do zabiegu przerwania ciąży.

Historia logowań oraz wykaz połączeń telefonu komórkowego M. P. potwierdzają również zeznania M. K. odnośnie sposobu uzyskania recepty na lek o nazwie (...). Jak wynika z zeznań świadka M. K. oraz protokołu odczytania wiadomości tekstowych z jej telefonu, sporządzonego przez funkcjonariuszy Policji w dniu 4 listopada 2013r. o godz. 19:49 otrzymała ona od oskarżonego wiadomość sms wraz z danymi osobowymi M. P., które umożliwiły wystawienie recepty i wykupienie przedmiotowego leku. Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie wynika jednoznacznie, że wiadomość ta została wysłana z telefonu komórkowego oskarżonego gdy przebywał w (...).

W ocenie Sądu również zeznania pozostałych świadków zasługują na wiarę. Depozycje matki świadka G. K. skupiają się na przedstawieniu okoliczności istotnego zdarzenia. Świadek ten potwierdziła iż oskarżony pozostawał w związku z córką, gdzie często przebywał. Fakt zamieszkania potwierdziła M. K., która podała, że pod koniec października 2013r. „wszystko zaczęło się układać”, oskarżony wspólnie ze świadkiem odwiedzili groby członków swoich rodzin. Rzeczywiście historia logowań telefonu oskarżonego potwierdziła te zeznania. Jednakże podkreślić należy, że w tym czasie oskarżony niekiedy jeździł do (...), jednakże świadczy to jedynie o pewnej nieświadomości M. K., która w przeciwieństwie do oskarżonego, który wówczas nie pracował i pozostawał na jej utrzymaniu, udawała się do pracy i nie miała możliwości sprawdzić gdzie w tym czasie przebywał oskarżony.

Sąd dał wiarę także pozostałym świadkom, których zeznania obciążały oskarżonego, T. Ł., M. Ł. oraz K. G.. Zeznania wszystkich wymienionych świadków wzajemnie się uzupełniały, po złożeniu utworzyły logiczny ciąg zdarzeń. Jakkolwiek ich zeznania były zgodne i wzajemnie spójne, to jednak nie jednolite. Każdy z nich przedstawiał swoje

spostrzeżenia z własnej perspektywy, a nadto o pewnych istotnych okolicznościach niektórzy z nich nie wypowiadają. Oczywiście T. Ł.i członkowie jego rodziny są skonfliktowani z A. P.– żoną oskarżonego. W związku z powyższym są zainteresowani rozstrzygnięciem niniejszej sprawy. Jednakże podkreślić należy, iż jak podali wszelkie wiadomości posiadali od M. K., na dowód czego T. Ł.przedstawił 2 nagrania rozmowy przeprowadzonej z M. K..

Z ekspertyzy nagrań dźwiękowych oraz stenogramu przedstawionych przez biegłego S. B. wynika jednoznacznie że do takich rozmów doszło. Zapis dźwiękowy znajdujący się na nagraniu potwierdza treść zeznań tych świadków.

Mając na uwadze powyższe wnioski oraz dostrzegając fakt, że zeznania świadków popierających oskarżenie są w zasadniczych dla rozstrzygnięcia fragmentach spójne, konsekwentne, a przez to przekonujące Sąd nie znajdując okoliczności podważających ich wiarygodność uznał je za oparte na prawdzie i oparł na nich swoje rozstrzygnięcie.

Tym bardziej, że potwierdzeniem powyższych zeznań był zapis dźwiękowy rozmowy przeprowadzonej przez M. K.z oskarżonym, znajdujący się na k. 53-61 opinii. Z zapisu jednoznacznie wynika, że oskarżony nie tylko nie był zachwycony perspektywą pojawienia się jego dziecka, to do tego nakłaniał M. K.do usunięcia ciąży, stwierdzając, że w tym celu załatwi pieniądze. Również proponował jej różne rozwiązania w tym zażycie tabletek.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd nie oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego. Pozostają one bowiem w wyraźnej sprzeczności z zeznaniami świadków uznanych przez Sąd za wiarygodnych oraz z dowodami o charakterze rzeczowym.

Żona oskarżonego A. P. nie posiadała w sprawie informacji potrzebnych do rozstrzygnięcia.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę przyrodzonych i niezbywalnych praw człowieka, w szczególności prawną ochronę życia, nie różnicując jej w zależności od fazy rozwoju płodowego dziecka. Przepis art. 152 § 2 k.k. rozciąga odpowiedzialność na udzielanie kobiecie ciężarnej pomocy w przerwaniu ciąży z naruszeniem przepisów ustawy lub nakłanianie jej do tego.

Zgodnie z określoną w art. 5 k.k. zasadą terytorialności odpowiedzialności według prawa polskiego podlega każdy (obywatel polski, cudzoziemiec), kto popełnił przestępstwo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Natomiast jak przewiduje przepis art. 111 § 1 k.k. warunkiem odpowiedzialności za czyn popełniony za granicą jest uznanie takiego czynu również przez ustawę obowiązująca w miejscu jego popełnienia. Warto w tym miejscu przytoczyć tezę wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 kwietnia 2014r. (II AKa 37/14, KZS 2014/5/62, Prok. i Pr. - wkł. 2014/11-12/21) - Desygnatem "przerwania ciąży z naruszeniem przepisów ustawy" z art. 152 § 2 k.k. może być tylko takie "przerwanie ciąży", które podlega regulacjom prawa polskiego. Pojęcie to nie obejmuje zabiegów przerwania ciąży, które wykonywane są poza granicami Polski, bowiem polska ustawa nie reguluje zasad przerywania ciąży za granicą, nie można więc tam ustawy "naruszyć".

Kierując powyższymi przesłankami Sąd uznał oskarżonego M. P.za winnego tego, że w okresie od 23 października 2013r. do 14 listopada 2013r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w (...)i (...)woj. (...), wiedząc, że M. K.jest w ciąży i działając w zamiarze aby wymieniona dokonała przerwania ciąży z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 7 stycznia 1993r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 17, poz. 78 ze zm.) nakłaniał w/w osobę do przerwania ciąży poprzez zażycie leku mającego na celu wywołanie poronienia i w tym zakresie udzielił wymienionej pomocy poprzez podanie swoich danych osobowych celem uzyskania recepty na zakup leku (...), a następnie nakłaniał w/w osobę do poddania się zabiegowi usunięcia ciąży w nieustalonym miejscu wS.i zakwalifikował zarzucany mu czyn z art. 152 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Za popełniony czyn Sad wymierzył M. P.karę roku pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k. cele procesu osiąga się przez trafne zastosowanie środków przewidzianych w prawie karnym, co ma zapobiegać przestępstwom, umacniać poszanowanie prawa i zasad współżycia społecznego.

Równorzędnym celem procesu karnego, określonym pkt 3 tego przepisu jest uwzględnienie prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego. Cele procesu realizują zasady wymiaru kary określone w art. 53 § 1 i 2 k.k. Przepisy te łącznie służą temu, by sprawca przestępstwa poniósł zasłużoną karę, zasłużoną, czyli taką, którą przewiduje ustawa (granice kary), o dolegliwości proporcjonalnej do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu, kary zapobiegającej popełnianiu przestępstw i kary wychowującej sprawcę. Zrównoważenie elementu karnego (zapłaty karnej) i elementu wychowawczo-prewencyjnego stanowi o sprawiedliwości kary. Wprawdzie ani art. 2 k.p.k., ani art. 53 k.k. nie używają określeń – sprawiedliwa kara czy sprawiedliwy proces ale niewątpliwie sprawiedliwość jest celem postępowania karnego, w tym celem karania.

Rozważając nad rodzajem i wymiarem kary Sąd zwrócił uwagę, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego M. P., a ponadto uwzględnił potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę Sąd uwzględnił motywację i sposób życia przed popełnieniem przestępstwa oskarżonego oraz jego zachowanie po popełnieniu zarzucanego mu czynu.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał wcześniejszą niekaralność oskarżonego. Wskazać również należy szereg okoliczności obciążających w tym znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Należy na koniec dodać, że pomimo wszczęcia i prowadzenia postępowania oskarżony nadal upatruje w M. K. przyczynę swojego zachowania, traktuje postępowanie karne jako niezasłużoną zemstę z jej strony. Świadczy to o niezdolności do współczucia, o egoizmie i liczeniu się jedynie z własnymi potrzebami, dlatego, w ocenie Sądu, prawo powinno wkroczyć jako element odpłaty i wychowania takiego sprawcy poprzez surowszą represję karną.

Wymierzając oskarżonemu wskazaną wyżej karę Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zastosowanie znaleźć powinien przepis art. 69 § 1 i 2 k.k. pozwalający na warunkowe zawieszenie wykonania m.in. kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej 2 lata. Przesłanką zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności jest istnienie pozytywnej prognozy kryminologicznej tj. przyjęcie, że kara, której wykonanie warunkowo zawieszono jest wystarczająca dla zrealizowania zapobiegawczych i wychowawczych funkcji kary. Niewątpliwie zdaniem Sądu jest, że w odniesieniu do oskarżonego, w chwili obecnej postawić można pozytywną prognozę dotyczącą przestrzegania przez niego prawa w przyszłości. Sąd zawieszając wykonanie orzeczonej kary wziął pod uwagę, że wskazany środek probacyjny z groźbą zarządzenia wykonania kary będzie skutecznie mobilizował oskarżonego do przestrzegania norm prawnych i społecznych. Należy bowiem wnosić, że czyn jakiego dopuścił się oskarżony miał charakter jedynie incydentalny. Sąd uznał, że oskarżony nie wymaga poddania dłuższemu procesowi resocjalizacji w warunkach zakładu karnego.

Aby wzmocnić represyjny charakter kary Sąd na podstawie art. 47 § 1 k.k. orzekł od oskarżonego nawiązkę na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 2 000 zł.

Z przepisów k.p.k. wynika, iż regułą winno być obciążenie skazanych kosztami procesu, bo tak stanowi przepis art. 627 k.p.k., zaś czymś wyjątkowym jest zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Sąd Okręgowy w przypadku oskarżonego istnienia takich wyjątkowych okoliczności nie stwierdził. Oskarżony w sposób niepełny podał swoją sytuację materialną. W ocenie Sądu jest zdrowym i stosunkowo młodym mężczyzną, który może podjąć prace zarobkową. Kierując się takimi ustaleniami na podstawie art. 627 k.p.k. zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, tj. w kwocie 8.659,44 złotych, w tym na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) wymierzono mu opłatę sądową w wysokości 180 złotych.